

Opname 75019: Sluis bij Albergen, noordmuur, 0-2 m boven water. 25.VIII.1975.

Opname 75015: Sluis bij Reutum, noordmuur, 1-2 m boven water. 25.VIII.1975.

Nummer opname	75019	75015
Oppervlakte (m ²)	5	1,5
Bedekking kruidlaag	25%	5%
Bedekking moslaag	25%	-
<i>Sagina nodosa</i>	a4.2	a1.2
<i>Agrostis tenuis</i>	p2.2	r1.1
<i>Mentha aquatica</i>	p2.1	r1.1
<i>Filipendula ulmaria</i>	p2.1	r1.1
<i>Plantago lanceolata</i>	1—2	.
<i>Lycopus europaeus</i>	1—1	.
<i>Scutellaria galericulata</i>	a4.2	.
<i>Holcus lanatus</i>	p2.2	.
<i>Alnus glutinosa</i> juv.	r2.1	.
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	p1.2	.
<i>Cardamine pratensis palustris</i>	p1.1	.
<i>Plantago major</i>	.	a4.1
<i>Lysimachia vulgaris</i>	.	a4.1
<i>Asplenium ruta-muraria</i>	.	p1.2
<i>Peucedanum palustre</i>	.	r1.1

water liggende plank (een substraat dat enigszins met dat van sluismuren overeenkomt).

Zij past zich blijkbaar moeiteloos aan het „muurleven” aan, de beworteling verloopt horizontaal, de planten liggen min of meer tegen het muuroppervlak. Zij komt zowel bij Reutum als bij Albergen voor. Deze nevenstaande opnamen werden hier gemaakt.

Op de top van de muren vinden we allerlei planten die wortelen naast de muren en met uitlopers over de stenen heengroeien. Langs deze weg zijn bijvoorbeeld ook de Akkerwinde en de Hondsdraf op de muur van opname 75016 terechtgekomen. Waar wat zand op de top van de muren ligt, kiemen annuëlen als Veldereprijs (*Veronica arvensis*) en Zandmuur (*Arenaria serpyllifolia*).

Het substraat dat de sluismuren de planten bieden, wijkt zozeer af van wat de omgeving in dit opzicht te bieden heeft dat deze floristisch een grote verrijking voor het desbetreffende gebied betekenen. Het is daarom te hopen dat er ook voor de toekomst iets van hun botanische rijkdom behouden moge blijven.

Vragen en korte mededelingen

Een jong-tertiaire haaletand op het Vlielandse strand. Op 23 november 1975 werd door ondergetekende op het Noordzeestrand van Vlieland een haaletand van ongeveer 4 cm lang gevonden. Volgens Dr. G. J. Boekschoten, Geologisch Instituut, Rijksuniversiteit Groningen, was deze afkomstig van een jong-tertiaire haai, *Isurus hastalis*. Een fossiel dus. Het blijkt dat deze tanden niet erg zeldzaam zijn in Twente, de oostelijke Achterhoek, Zuid-Limburg en aan het strand van Cadzand. Daar de tand weinig afgerold is, lijkt deze niet op natuurlijke wijze op het Vlielandse strand te zijn terechtgekomen. De fossilisatiekleur lijkt ook niet op die van de strandvondsten van Cadzand. Volgens Dr. Boekschoten is bij de BAI-opgraving in Swifterbant een tand gevonden van dezelfde soort haai, die kennelijk door de prehistorische mens als sieraad is gebruikt. Dat bleek uit een doorboring en uit het inkrassen van een ge-

zicht op de tand. De Vlielandse tand heeft echter geen spoor van menselijk gebruik.

Landbouwhogeschool Drs. G. Th. DE ROOS.
Wageningen,
afd. Natuurbeheer, Med. Nr. 119.

Waarnemingen bij een goudvinkenest. Toen ik toevalligerwijze een goudvinkenest met 4 jongen ontdekte in een jong sparreboompje, op plm. 1,30 meter hoogte, was ik zo geïnteresseerd dat ik er een schuilhut bij plaatste en wel op een zodanige afstand, dat dit geen enkele invloed had op het gedrag der vogels. Van hieruit kon ik in alle rust de vogels observeren; wat ik dan ook heel wat uren, met veel genoegen heb gedaan.

De Goudvink is een uitgesproken zaadeter en ook jonge blad- en bloesemknoppen worden niet versmaad.

Om de jongen te kunnen voeren, worden zaden